

Φασουλής και Περικλέτος, ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

—
A.

Φ. — Σήμερα τοῦ Λαζάρου, πολὺ μεγάλη σχόλη,
καθὸς γνωρίζουν εἰσι.
Κι' ἐγὼ δικούς μας εἶδα
πολιτικούς Λαζάρους,
κι' ἐγέμισα μ' ἐλπίδα
κι' ἐπλήσθην νέου θάρρους.

Σήμερα τοῦ Λαζάρου, χωριάτισαις και πάλι
τὸν φάλλον Ἀρβανίτικα,
πατοῦν κι' ἐκείνοι κι' ἄλλοι
σὲ χρόνια μακαρίτικα.

Σήμερα τοῦ Λαζάρου, μὰ και πολλῶν Λαζάρων,
ποῦ σήμερα μὲ φούρια
σὲ μιὰ ζωὴ καινούρια
τοὺς φέρνουν ἄρον ἄρον.

Ἐν μέσῳ τῶν πολέμων,
ποῦ συγκλονίζει δαίμων
ἡπείρους και θαλάσσιος.

Λάζαροι σηκωθῆτε,
ζῶντες ἐμφανισθῆτε
μὲ τὰ σουδάριά σας.

Δώστε φωτὸς ἀκίνα
'στὸ σκότος τὸ πολὺ
μὲ τὴν παληὰ ρουτίνα,
μὲ τὴν παληὰ Σχολή.

Ἐλάτε, Λαζαράκια,
ἐλάτε, κουβαρντάδες,
μὲ τὰ παληὰ μεράκια,
μὲ τοὺς παληοὺς σεβντάδες.

Κι' ἂν ἔν"

και πάλι
τὸν σέαρο του νὰ βγ' ἀλη
και ν' ἀποτρελλαθῆ.

Κι' ἂν μ' ἄλλα καινοστώτα
νέα ζωὴ σφριγγῆ,
μὴν τρίψετε τὰ μάτια.

Και κάνετε σὰν πρῶτα
ἔργα θαυματουργὰ
και τὰ χυρα κοιμάτια.

Κι' ἂν ἔζητε κακηναίσι
και 'στὴν δικὴν μας γῆν
πῶς τώρα κόσμοι νέοι
ὀργῶν πρὸς ἀλλαγῆν.

Κανείς μὴ μετανοῶσι,
και τὴν παληὰ του γνώσι
καινοσώσι μὴν ἀλλάξῃ...
πᾶσι! Θεὸς φυλάξοι.

Δεῦτε και πάλιν ἐξω,
κι' ἐγὼ μὲ σὰς νὰ τρέξω
'στοῦ Στεφανῆ τὸ σπῆτι.

Δεῦτε ν' ἀναπηθήσω
και νὰ σὰς τραγουδήσω
μὲ λύρα Γκραββαρίτην.

Δεῖξτε θαρολέοι
σὲ κόσμον, ὁποῦ κλαίει,
παληῶν θριάμβων λίστα.

Ν' ἀρχίσῃ σὰν και πρῶτα
χρυσὴ ζωὴ και κότα,
χασμουρητὸ και νόστα.

Δεῦτε, λησμονημένοι,
καινοσώσι ἐπιμένῃ
'στὰ πάτριά μας ἦθη.

Και μὴν ἀκοῦτε πλήθη,
μῆτε καινένα βλάκα,
ποῦ κάνει πατατράκα.

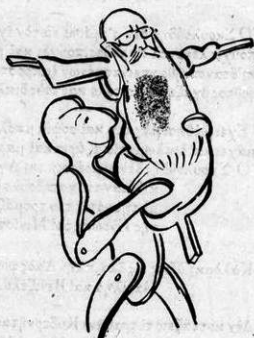
Σήμερα τοῦ Λαζάρου, πολὺ μεγάλη σχόλη,
καθὸς γνωρίζουν εἰσι.

Κι' ἐγὼ παρὰ τὰ ἔχθας κἀτι ἐξηρῶν χειμάρρων
μὲ θλίβην μου μεγάλην
ἐθρήνησα και πάλιν
ἐν τῷ μνησθῆναι τόσων πολιτικῶν Λαζάρων.

—
B.

Π. — Ἐν τούτοις παρ' ἐλπίδα
κι' ἐγὼ μετ' ἄλλων εἶδα
ἀντιπροσώπους αἰρόντας
κἀτι Λαζάρους γέροντας.

Κι' ἐγὼ ποῦ λὲς ἐμβρόντητος ἐχασκα μὲς 'στοὺς δρόμους
και χάσκων τούτους τοὺς καιροὺς
εἶδα Λαζάρους γεραροὺς,
ποῦ 'σῆκωναν σὰν Ἡρακλῆς τὸν Ἀτλαντα 'στοὺς ἄμους

**Ἔρδι κ' ἀπ' ἐδῶ κ' ἔκει
Δάξ' αροι πολιτικοί.**

Ἐδοξάοντο Ντιβάνη
θαυμαστῶν κατορθωμάτων,
κ' ἔβραζαν μικρὰ καζάνια
φλογερῶν οἰοτηνεμάτων.

Πέριξ τῶν ἀμύδων τούτων,
ποῦ πολλὸν θὰ φέρουν πλοῦτον,
ἔδρουχ' αὐτὸν σὺν θερίῳ
σύγχρονον κηφηναριῶ.

Ἄνασκίρτα κ' ἦ Βουλῆ,
κ' ἄκουσα, βρε Φασουλῆ,
κάτι θρήνους γοερούς.

Κ' εἶδα μὲ κλαδιά φοινίκων
πέριξ τούτων τῶν ἀμύδων
ἐλικάμπυκας χορούς.

Ἔρδι Δάξ' αροι περὲ,
σκοῦζουσι νησιτικῶν ὄρδα,
κ' ἔξυμνοῦμενον περνοῦν
Δάξ' αροι, ποῦ κυβερνοῦν.

Δάξ' αροι μας, γέρο Κρόνοι,
ἀναστήσατε σεις μόνοι
τόπο τρισμακάρια.

Ποῦ σὺν Δάξ' αρος προβάλλει
κ' ἔμπροστά σας δείχνει πάλι
μοῦτρο σὺν σουδάριο.

Ἔρδι Δάξ' αροι περὲ
σκοῦζουσι νησιτικῶν ὄρδα.

Ἔρδι Δάξ' αροι καὶ πάλι ξεφωνίζουσι δυνατὰ,
καὶ πολλὸ σπιρτόζο πνεῦμα ἴστη Βουλὴν ἐπιφοιτᾷ.

Κάνετε σ' αὐτὴν μετάνοια,
κ' ἦ Βουλῆ φαιδρῶς ἐσκίρτα,
ἔτοιμη νὰ πῆξ' τὰ σπύρτα
μαζὶ μ' ἄλλα τὰ καζάνια.

Τοῦ Δραγοῦμης συγχυσθέντος
γὰ τὸ κάζο τῶν ἀμύδων,
ἦδη δὲ παραιτηθέντος
καὶ μνηνόντος κατ' οἶκον.

Νῦν ἀνάματος ὁ Ράλληξ
ἐφορτώθη πρὸς τοὺς ἄλλους
καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κ' εἶπαν πῶς αὐτὸς ἐν δόξῃ
ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ θὰ βιώξῃ
μεραρχίας ποντικῶν.

Γ'

Φ—Νέος σάλος μὲς ἴστοδες σάλους τῶν Ρωμηῶν τοὺς
[Ξαφνικούς...
λὲν πῶς ἴσταλαμε ἴστη Σόφια κατὶ σάκκουξ Ρωσσικοῦξ.
Σήμερα μὰς τοὺς γυραῖουσι, πλὴν δὲν εἶναι πουθενά,
καὶ καθεὶς ματαίως φάχνει καὶ ματαίως ἐρευνᾷ.

Χάνουσι κάμποσοι τὸν νοῦ τους,
καὶ φωνάζουσι μερικοὶ
ἔτι μὲ τοὺς σάκκουξ τούτουξ
θὰ μὰς βάλλουσι στὸ σακκί.

Κι' ἄν τοὺς ἄριστοὺς κανέναν ἰδικὸς μας φιλαράκον
 ἴστος Βουλγάρους τοὺς μαριόλους,
 πλὴν θὰ δεῖξωμεν εἰς ἔθλους
 πὸς ἀπίθια βάλ' ὁ σάκκος.

Καὶ τὸ ζήτημα τῶν σάκκων σκάνδαλον καθεὶς τὸ κρίνει,
 καὶ οὐ τοῦτο μας τὸ γάλι
 ὃ Πατρίε, φωνάζουν ἄλλοι,
 σάκκον φέρουσ καὶ θρήνη.

" Ἀμβουκε, παιδιὰ, καὶ σάκκοι,
 καὶ πολλὰ κουβαρνταλῆκια,
 καὶ Ρωμαϊκὰ τοιφλίκια
 γιὰ τὸ Τούρκικο φεσάκι.

Βάγια βάγια τῶν βγαγιῶν,
 κι' ἔλοι γλαίφετε φαγιῶν
 Λουκουλεῖων ἀποφάγια...
 πάρετε, διαβόλοι, βγάγια.

Μὲ κολλάζοντα καζάνια καὶ μὲ σπύρα καὶ σακκιά
 κάθε μας Σωτήρ διαβάνει καὶ Μεσσίας μας ἀρχαῖος,
 καὶ φρενήρης ἀνεβαίνει σὲ κατὰξερη συκιά
 κι' ὥσανά σ' αὐτὸν κι' ἔκλεινον ξεπρινίζω σὺν Ζαχαρίας.

Π. — " Ὅλοι τρέχουν γιὰ νὰ φάνε
 ἴστος ἀγκάλας τῆς μητρός,
 μόνο σὺ, Ξυλῆνε νάνε,
 ξύλο πέπρωται νὰ τρῆς.

Κι' ἄλλαις δεκαμικροτυρίαις καὶ μεγάλαις φασαρίαις.

Λένε πῶς καὶ σ' Ἄργουστόλι
 πῆγανε Συμμάχων στέλοι,
 κι' ἔρωτοῦνε τὸν Σκουλούδη: τί θὰ κάνης, καπατάνο;
 πάλι θ' ἀνασκοιμποῦθ'...
 τί θὰ κάνης;... τί θὰ κάνω; ..
 θὰ διαμαρτυρηθῶ.

Κι' ἄν ἰθὺς κανένα Στόλο
 καὶ σ' τῆ Σύρα καὶ σ' τὸ Βῶλο,
 τί θὰ κάνης τότε, τί;
 πάλι θὰ τοὺς ἀπειλήσω
 κι' ἔθλους θὰ τοὺς τορπιλίσω
 μὲ μιά νύτα δυνατή.

Κι' ἄν ἐξαίφνης παρ' ἄπιθα
 σ' τὴν παρούσαν καταγιῖθα
 ἔθλου καὶ σ' τὸν Πειραιὰ καὶ σ' τὸν νέον Φαληρέα
 νὰ μὰς κάνουε παρέα;

Θὰ φουσκώσω σὺν τὸν διάνο
 κι' ἄβρανης δὲν θὰ σταθῶ...
 τί θὰ κάνης;... τί θὰ κάνω;
 μ' ἔνα τόνο παραπάνω
 θὰ διαμαρτυρηθῶ.

Ἐπὶ τὸν Λαὸ τὸν χασομέρη, τοῦ φωνάζει γιὰ Λευτέρη.

Βρὲ Λαὸ χωρὶς κεφάλι,
 Λαὸ μπόσκε καὶ βλάκα,

τὶ δαιμόνιο καὶ τράλι
 σ' ἔχει πιάσει γιὰ τὴν Βράκα;

Ὁ Σκουλούδης δὲν σ' ἀρέσει νὰ τὸν ἔχης Κυβερνῆτη,
 ποῦχει λένε καὶ παράδες, ποῦχει καὶ μεγάλο σπῆτι,
 κι' ἔταν πλῆθος πεινασμένων ἐμπροστὰ τοῦ σταματῆ
 τοῦτοσ βγάξει τὸ καπέλο καὶ τοὺς διπλοχαιρετῆ;

" Ἐχει μάθησι μεγάλη καὶ σοφία μπόλικη,
 μάχει καὶ διπλωματία τζόγια καὶ μαριόλικη.
 Ὁ Σκουλούδης δὲν σ' ἀρέσει;... κι' Ἀγλογάλλοι τὸν θαυ-
 κι' ἔταν τοῦ κατέβουν οἱ στροὶ [μάζουν,
 μὲ τῆς νότας τοῦ τρομάζου
 τῆς Εὐρώπης οἱ Μίνιστροι.

Καλὸς κι' ἄξιος εἰς ἔλα, πλὴν Λαὸς φωνάζει: θέλω
 Βασιλεῖα καὶ Βενιζέλο.

Ἄν κυττάξεις τὶ τραβᾶνε Κυβερνῆται γηραλέοι
 σ' ἔνα κράτος τόσης λάτρας;
 ἄμ' ἔκλεινον τί σὲς λέει
 ὁ μεσοκόπος τῆς Πάτρας;

Πάντα ρήτορας στωμίλοιο,
 εἶναι τοῦ Πασαράφω φίλοιο,
 εἶναι καὶ τοῦ Κεμαλή.

Μήτ' ἔκλεινον δὲν σ' ἀρέσει,
 ποῦχει μέσα σ' τῆ Βουλή
 κι' ἔθνη κίφρονας μὲ φέσι;

Ἄμ' ἔκλεινον τὸ ἔανθῶ, τὸ Ραλλάκι δηλαδὴ,
 ποῦναι καὶ δημοφιλὲς καὶ μὲ χάρη κελαιδεῖ,
 καὶ μὲ τῶν Πατρῶν τὸν Μήτσοσ δὲν πῶς εἶναι; σ' τὰ μαχαί-
 ρια

Καλοὶ κι' ἄξιοι καὶ τοῦτο, πλὴν Λαὸς φωνάζει: θέλω
 Βασιλεῖα καὶ Βενιζέλο.

Ἄμ' ἐκλεινον κι' ὁ Μιχελιδάκης, ἔπου σ' τὰ γεράματα
 ἦλθε μὲσ' ἀπὸ τὴν Κρήτη νὰ μὰς μάθη γράμματα,
 κι' αὐθωρεὶ συνεχρωτισθῆ μὲ γερόντων καθεστῶτα
 καὶ φωτίζουον τοὺς ἐν σκοταί τῆς Παιδείας του τὰ φῶτα:

Πῶς καὶ τώρα γιὰ τὴν Βράκα παραλόσοσσε, κενετῆ;
 ἔπως τὴν Κυβερν ἡμῶσ σουτυχε νὰ ἔγης ποτῆ;
 Κι' ἄν τὸν Βούλγαρο ποθῆς νὰ τὸν στέψη νέα νίκη
 πιθανὸν νὰ τὸν ἰθὺς μέσα σ' τὴν Θεσσαλονίκη.
 Ἄν δὲ πάλιν τοὺς Συμμάχους ἡ καρδιά σου λαχταρῆ
 θὰ τοὺς φέρωμ καὶ τοῦτοσ σ' τοῦ Σουλίου τὰ νερά.

Ἄπὸ μὰς τί θέλεις ἄλλο μεγαλύτερο καλὸ;
 κι' ἄν διψῆς καινούριας νίκαις
 προσκολληθῶσ' σ' τῆς ἀντίκαις,
 κι' ἔλα μὰς γιὰ τὸ γιὰ τὸ.

Καλὸ κι' ἄξιο Ντοβλέτι, πλὴν Λαὸς φωνάζει: θέλω
 Βασιλεῖα καὶ Βενιζέλο.